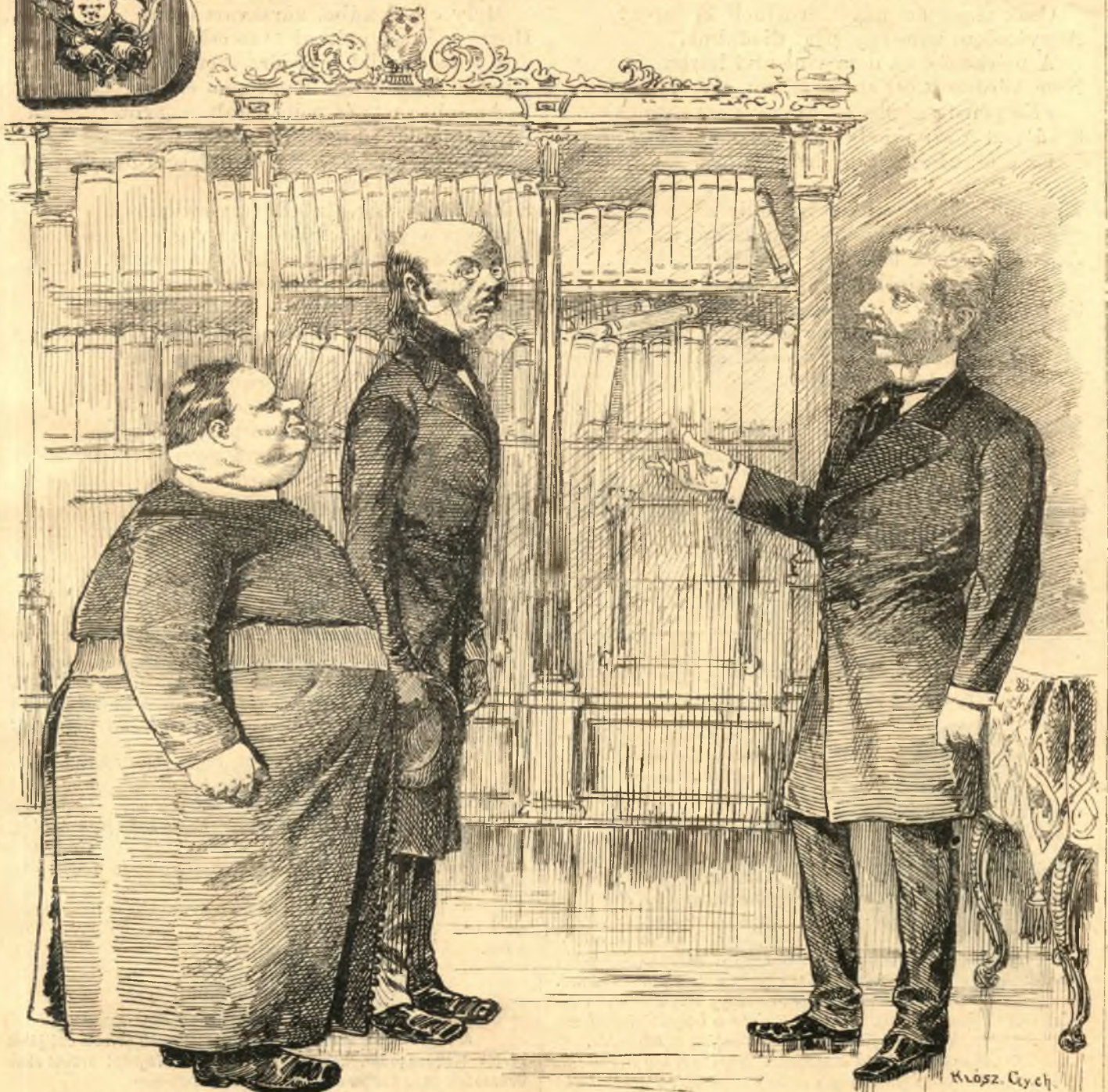

BORSSZEM JANKÓ

ELSŐ AUDIENTIA.

Gf. Cs—y A—n. A vallás, úgy látom, örvedetesen meggyarapodott. Annál vékonyabb a *közoktatás*. Majd segítségünk!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

A belvárosi csata

RIDEG pénzember szivtelen hatalma,
Csak téged ért nagy, érdemelt kudarcz!
A győzelem nem egy párt diadalma,
A mérközés, az nem volt elvi harc.
Nem kérdezett ott senki pártot, elvet:
»Ez pénzre gögös — annak pénze nincs« . . .
S választ a szív, mely minden gögöt elvet, —
Ez a tanulság ritka, drága kincs.

Ki a bukott? Ó, sok szavát fölirta
Szívébe mélyen sok sértett szegény!
Az ő ajkát csak bántó gúnyra birta
A könny a sírók száraz kenyerén.
S ki győzte le? A toll szegény lovagja,
Kit száz kalandra lángképzelme visz;
De száz kalandban szűz maradt alakja —
S ki, hogyha téved: *megtévedve hisz.*

Aki bukott: szilárd, akár a márvány,
S oly szörnyü józan, mint a zord halál;
De a világot gögösen bejárván
Egy érte érző szivre nem talál.
A győztes, mint a vas a hő kohóban,
Küzdés tüzeiben könnyen hajtható,
A lelke szindus, ám cseppet se józan —
S együtt egészben: ember, tiszta, jó.

Hány elvre tett most ünnepeyes esküt,
Mely ellen kába, zürzavart időn
Hozzá méltatlanokkal összeesküdt
S rosztat cselekvék, jóra törve hön.
Ily vád legyőzött ellenét nem éri,
Az sohse tett és nem botolt nagyot,
Annak mihez se kelle visszatérni,
Eszménye nem volt s el mit sem hagyott.

S hányan vivék a zászlót győzelemre,
Kiket a győző tolla sebze rég;
Beforrt a seb; ők mitse hányva szemre,
Zengték az éljent s reszketett a lég.
A másik, a legyőzött — kit se sebze,
A gögje bánta csak szünetlenül;
Gögös szemével mélyre néz a zsebbe —
És amit ott lát, a szerint becsül.

Nem elvi harc volt, nem pártok csatája,
A kormányrendszer meg nem veretett —
És Apponyi bármint köszönte rája,
Nem pártja nyert itt új kerületet.
Szegény, hevülő, lelkes zszurnaliszta
Legyőzte ellenét, ki zord, kevély.
Ügyét az érző kebelekre bizta
S a dölyföt verte meg a szív s kedély.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ Tonálok forcsa, hojd mentül inkább nyomjo o sak ój odó o kereskedüt lefelé: ontul inkább emelkednek oz árák fölfelé.

☆ Voljon mit sörgömözte valna o Polongyi oreság Torinbo, hojd ho o Steiger-párt jüzte valna? Tolán oztot hojd: „Bankot sprengoini nem lehet!”

☆ Oztot mandanak, hojd oki késün jün, onnok jotja sopán o sont. De ho voloki olejan késün jün, mint o fiomeiek, onnok mán o sont se nem jotja, sopán sak a por és homó.

☆ O Csemegi oreság o kormángy ellen törtet és o Kaas oreságra szovoz. — Ho ü irto o bñtetési kodeaxt, okkor todja, hojd oz ijen tñtetés-re mijen o bñtetés.

☆ Alvastam, hojd o moszka najdherczeg oreságok Kohnstantenóplba jüttek paletikus okokbul. Persze hojd paletikus okokbul! — jüttek mint kvartir sínálok.

☆ O Vámbéry és Fraknói oreságokat fogadott kölmösen nyájasan o szoltán. Allah iber die welt! — ki fagja ezen magát sadálkozni? — mikor mind o kettü orientaliszt, és oloposan üsmernek o régi keleti kérdést: »wie heiszt?»

☆ Bellouár és Bellova ógy látszik edj és odanaz: mind o kettüben jó leczkéket lehet kopni.

☆ Oszmonják, minden izroelitúnak von ed soját külön türvényküünv: sulchán áruch. Eztet sakodjan bebizonnyomosodta az exelencz Csemegi oreság. U sínálta o türvénygt, de szovozta o maga soját sulchán áruch szerinte. Mboh!

☆ O Steiger oreságnak oz o krompli, omít háram esztendü elütte kiszolojtoto o száján, mast farrt o tor-kára.

Sürgetős kérelem.

— Kozma Sándor kir. főügyész urnak. —

A kézrekerült szabadkai betörök biztosabb örizete czéljából kérjük Méltóságodat, hogy megfelelő számu fogházi öröket akár Brassóból, akár Löcséről delegálni ne terhelteszen.

A szegedi delegált törvényszék.

D. F. — Hát fölkerültél, kis öcsém? No jó! Hanem aztán — *ne bolondozzál!*

† Röck Szilárd.

Van hát, van még igaz polgárerény?
Van jöltevő, ki csendes és szerény? —
Te jámbor, jó öreg ilyen valál,
Nagy kétségünkben megvigasztalál.
Nyugodj békén, zajt, lármát nem csapunk —
Ilyenfélét a „Jó szívnek“ hagyunk.

Apró hírek.

Személyi hírek. *Mehemed Kapandzi* effendi *Zichy* Jenő grófnak a »fényes ábrázatu« címet és jelleget díjmentesen adományozta. — *Spitz* Záli közfelfőzőnő ma az »Elveszett paradicsom« ügyében élénk vitát folytatott *Porczogó* Erzsi konyhai delnővel. — *Waldapfel* Fülöp nagyobb sertés-szállítmánnyal tegnap Bécsbe utazott; holnap pedig Maczedónia fellázítása ügyében Szalonikibe készül. — *Dr. Bunda* József e héten nem irt regényt. — *Don Gunaros del Cappanduros* spanyol tyukászati kormánybiztos nagyobb tojás-szállítmánnyal ma ide érkezett és részt vett a dunaparti ülnökök népes értekezletén. — *Fenyvessy* Ferencz folytatólagos »Jó szív« körutját befejezte és legközelebbi megjelenésével a fővárosban óhajt feltűnést kelteni. — *Ábrányi* Emil honbukás-kesergő és önköltevény-szavalsz Kaas Ivori diadalmármorában a szt. Gellért hegyre ment s onnét szemlélte a »szébb jövőt!« — *Huttyaraszói* Kuczi Antal tülök- és lámpás-fuvó-művész a bellovári hadgyakorlatok alatt tüdőbeli képességének oly fényes tanujelét adta, hogy előléptetése bataljom-hornyistává csaknem bizonyos. — *Futtaki* Gyula rém-álom-látó és has-hir-hirnök Romániába utazik, hogy ott egy újabb összeesküvést fölfedezzen.

† **Hoitsy Pál** azt vitatja a yankeek és a francziák ellen, hogy a hang nem erő. Hát a választásoknál?

†† **Zola** most erényes munkát ír. Azt mondja: fiatal leányoknak; de aligha nem egy vén anyókanak: a francia Akadémiának.

♠ **Börzei tudósítás.** Sept 22. *Steiger steigt.* — Sept. 23.: *Steiger flau.* — Sept. 24.: *Steiger fallende Tendenz.* — 25.: *Steiger gefallen;* — »Ivory Note Paper« emelkedett.

+ **Mihelyt** a belvárosi választáson be volt adva az utolsó szavazat — kezdődött a szózat.

× **Steiger** buktát sokan az új szeszadóval magyarázzák. Tehát a ki nem mért pálinka verte le a kormánypárt jelöltjét. »Assommoir« volt ez is.

†† **Apponyi** gf. így mutatja be majd új képviselő-társát a Sándor-utcán: »Tisztelt ház, itt a Kaas!«

> **Bazaine** meghalt! Nyugodjék békén — Boulanger.

== „Alig volt boldogabb óráim!“ mondá Apponyi gf., hogy Kaas nevét kihirdették — s abban a pillanatban hiját érezte a zsebórájának, melyet mellényéből kiejtett. Szive mellől tehát az egyik óra kitolta a másikat.

† **Festészeti iskola** nők számára (?) — Irányi alszol?

+ **A nálunk járt török kereskedők**, mint örömmel értesülünk, nem hiában voltak itt: már is nagyobb mennyiségű bort rendeltek meg honfitársaik számára. Mert, a mint személyes tapasztalatból meggyőződtek, a budapesti borok élvezése mellett nem vétének a *Korán* tilalma ellen.

A h é t r ől.

— Csevegés. —

Zichy Jenő gróf megnyitotta a XX-ik századot. Ő a nap, a hét, a hónap, az év, a század hőse. Mellette hitvány árnyékká törpül *Waldapfel* Fülöp. Az immár fényes ábrázatu gróf rövid három nap alatt befejezte ama nagy művét, melyet előde *Atsél* Béla báró már évekkal ezelőtt megkezdett. Igenis, Budapest ma már világváros! Az utakon, az utcákon az Erzsébet- és állatkertben mást se hallottunk, mint »Madzsarli müzülmándli, csokjasa padisah, úszkürü büszkürü, Zicsi micsi szalonicsi, chája chachája macharachája«. Szaloniki el van ragadtatva. Csak Ő, a legfényesebb ábrázatu, nem mutatkozott sikkes póney-fogatán. Jenő itt, Jenő ott — de Ő sehol. Én, mint az idegenforgalom előmozdítására alakult központi bizottság dob-utcai fiókintézetének tagja, élénk érdeklődéssel viseltetem ama mozgalmak iránt, melyek fővárosunk, de főleg *Zichy* Jenő gróf nagygyá tételét írta jelszónak zászlajára; s ha eddig a főváros s vele együtt *Ráth* Károly nagygyá tételé még nem sikerült is teljesen, vigasztal az a tudat, hogy a keleti civilizációnak *Zichy* Jenő gróf lett a világitó tornya.

A kilenczvenhárom szalonikii török vendég kulturális intézményeink között a legvonzóbbnak a VI. kerület sörcsarnokát találták, s csak amikor »bevásároltak« a Tisza kormányának rossz politikája folytán megdrágított italokból, járt föl bennök a csodálkozás drága hazánk egyéb kulturális intézményei iránt is. A vendégek tiszteletére rendezett diszebédén *Zichy* Jenő gr., magát török hurinak igazoló két bűbárczás honleány közé ült és bizalmas pislantással kelleté magát velök. Az első tósztot *Zichy* Jenő gróf mondotta önmagára, utána *Ütibi Ribizili* effendi *Zichy* Jenő grófra, majd *Gelléri* czéh- és ipar-titkár a fényes ábrázatu gróftól éltette. Az első pohárköszöntők végeztével felült újból *Zichy* Jenő gróf és a politikai helyzetéről tartott fenéki ható beszédet. Megelégedéssel konstatálja, hogy a bolgár trónra oly férfit emelt, ki eddig legnagyobb megelégedésére uralkodik; »de« — úgy mond, s ekkor hangja hasonlított az orkánhoz — »ha a coburgi egy pillanatra is megfeledkeznek irántam való hűségéről, a nyakára küldöm *Waldapfel* Fülöpöt!« *Lelkesült* »csak jása Zicsi szalamücsi« és »hol van a magyar Filepápoly?« kiáltások hangzottak a beszéd végeztével, amire a közönség kijózanodott része gyors elhatározással tovább utazott.

Az egyesült Polonyi-Csemegi párt

választás utáni kiáltványa

Magyarországhoz és a szomszéd kerületekhez.

Tisztelt polgártársak!

Egy új országos párt nevében fordulunk hozzátok. Oly párt nevében, a melynek elveit még megalakulása előtt **tények, tettek, események** hirdették. Hazánk büszkén tekinthet első helyen nevezett pártvezérünk peren kívüli működésére; Magyarországnak nincs oka sajnálni a félesztendei szabadságidőt, mellyel a másodikban álló pártvezér törvényes juristitumát megtoldotta. A szolnoki választás, a büntető törvénykönyv (B. T. K.) kihirdetése és Bulgáriában történt receptiója óta nem jelentettek neki ily örömhirt.

És valóban ideje volt már megértetni a hatalom bitorlóival, hogy csordultig megtelt a nemzeti méltatlankodás serlege. **Doda Traján** ártatlan elítéltetése és a curiai másodelnökségnek egy teljesen alkalmatlan egyénnel való betöltése oly kormánycselekedetek (hogy ne mondjuk: bűntettek), a melyekkel szemben a mi csendes, építlen kedélyünk sem volt képes megtartani a súlyegyent.

Pártunk másodvezére hiában emelte föl intő szövegét a Jogász-egyletben, a Steingassnerben, az Andrássy-ut minden szögletén. Az uralmon levő tudatlanság vakmerősége szemet húnyt a történelem legkézzelfoghatóbb tanulságai, a nemzet elégedetlenségének napnál világosabb megnyilatkozásai előtt. A haza, melyet **Csemegi Károly** már 48-as honvédelezredes korában megmentett, végre megsokalta a jogtudomány nélkül szükölködő basibozukok hitetlen, buta garázdálkodását és ujjára koppantott ama bűnös kéznek, mely a tudatlanság husángjával akarja lebunkózni a népnek, a mi népünknek, ezer éves aspirációit, istentelenül denaturalizálván választási szent tetteit.

Ez a szellem vitte győzelemre **Kaas Ivor** zászlaját; ez a törekvés szülte ama szent szövetséget, melyet neveinkről neveztünk el; ezen eszme nevében szólítunk benneteket, polgártársak!

Az új párt programja nagyon egyszerű, rajta semmi dísz tán, de a szívből fakad melegen és tisztán.

Magyarországot föl kell emelni; azért én, **Polonyi Géza**, leteszem a Kormányzó lábaihoz.

Magyarországot egyesült erővel kell megifjítani; azért én, **Csemegi Károly**, csak akkor leszek miniszter, mikor **Polonyi Géza**.

Az uralkodó párt gyűlévész, abajdócz keverék, melyet meg kell rostálni! Augiász-istálló, melyet ki kell söpörni! Azért a jelszó nem az építés, hanem a **rombolás**.

Le tehát mindennel! Le a bálványokkal, le a korrupcióval, le a belügyminiszterrel és főképp le az **igazságügyminiszterrel!**

Nemzetünk! In hoc signo vinces!

Kelt Budapesten, az egyesült **Polonyi-Csemegi-párt** alakuló üléséből a Vigadó-sörházban, 1888. szeptember 24-kén.

Riaviadiadal!

— A »Bpst. Hrlp.« dicső napjaiból. —

A nap megállott az ég karimáján. Nem kíváncsian, hanem részvétellel. A kalendárium szerint 6 órakor kellett volna lenyugodnia. De mit kalendárium! Nem hagyhatta itt a földet, míg bizonyosságot nem szerzett diadalmunkról. Csak midőn meggyőződött róla, hogy Roma már a mienk és megvan a 67 szótöbbség, távozott el nyugodtan: Nem nyugodtan: önérettel, büszkén, hogy láthatta a mi dicsűnkét és hirt vihet győzedelmünkről a távol nyugat országainak. Ezt látszott vissza sugározni: »A viszontlátásra kedves csillagiam Ivor!«

És a jó öreg nap annyira ment rokonérzetével a mi szeretett képviselőnk iránt, hogy daczolva a felsőbb hatalmak lenyügző törvényei ellen egy órával előbb jelent meg a látóhatáron, csak hogy Ivorunkat legelőbb megpillanthassa.

Milyen nap!

Villám szárnyain hasította át a hir a világot, hogy Kaas Ivor 67 szótöbbséggel meglelt. E lomha öreg föld mintegy varázsütésre megrázkódott és megifjodott. Egyszerre megélénkült a világ mind a négy tája. Előbb mint távoli zsongás, úgy hallatszott a közeledő népek örömradiása. A zaj mindegyre nő, nőttön nő és végre mint eget rázó orkán zúdul föl az emberiség millióinak kiáltása:

»Éljen Kaas Ivor!«

És a diadalmamor közepette megjelenik a nap hőse: »Kaas Ivor. Erős, csontos feje a magasból külső hasonlatosságot mutatott **Dedk Ferencz hatalmas fejéhez.**« Tehát külsőleg is jogot formálhatunk a nagy államférfiú székéhez; egyelőre a képviselőházi fa-, később a városerdei köröndnek kö-, majdan az emlékszobor vas-székéhez.

S most hadd következék 51,641 előfizetőnk számát is túlhaladó 81,566 üdvözlő telegrammból néhány mutatóba:

Panama, szept. 25. (A »Bpst. Hrlp.« eredeti távirata.)

Legfőbb óhajom teljesült: Kaas megválasztott. Ha még egy fiam születik, — pedig reményem, hogy születik még vagy tiz, — azt mind Ivor névre kereszteltem. Üdv az egész szerkesztőségnek!

LESSEPS FERDINAND.

*

Zanzibár, szept. 25. (A »Bpst. Hrlp.« eredeti távirata.)

Győzelmetek a mi ünnepünk. A legyőzött ellenségeket küldjétek hozzánk ebédre.

NIJAM-NIJAM.

*

Koltó szept. 25. (A »Bpst. Hrlp.« eredeti távirata.)

Az én macedóniai druzsámmal és komámmal, Nagy Sanyival én is csak amondó vagyok: »Ha Teleki Sándor nem volnék, szeretnék Kaas Ivor lenni!« Servus!

TELEKI SÁNDOR.

Keleti mozgalom Budapesten.

Szalonikibeliek,
Énreám figyeljete! —
Sympathia van elég —
Áll Buda, él török még!
Magyar-török
Dicsre török.
Vágyim legnagyobbika:

Szultán flór és trafika.
Ramaszuri Ramazán,
Éljen minden muzulmán!
Ramazán és ramaszúri,
Rám nevesse minden hűri —
Éljen a haza!

Gyere velünk turkus koma —
Klubbkocsmába bő lakoma!
Hej, de mivel mind a hány:
Kóser jordány, muzsulmány —
Ez elkékül,
Látván boros palaczkot; —

Az megrémül,
Szimatolván malaczkot.
Üres marad a hasa;
Örül ennek a basa,
Meg a fényes padisa,
Csok jasa!

Haza ment a turkus mind —
Wo krieg' i an Türken g'schwind!
Körül nézek a Hangliban,
Ha itt nincs, a stadvaldliban;
Ott a fezes datolyás —
Légy törököm, ha nincs más.
»Aber Exelencz, ich bitt,
Ich bin doch ä Isrelit!«

BIBLIA.

— A vizek mind jobban megáradtak. De Noé gazda nem nagyon törődött vele. Bátorságban érezte magát az ő bárkájában s egyre énekelte egész háznépével:
Hullámzó Balaton tetején...

— Mikor a csethal kiköpte vala Jónást, a szegény próféta nem birt föl-tápáskodni s oda kiáltott a kis halász-lánynak:

*Fischerin, du kleine,
Helf' mir auf die Beine!*

— Mikor Mordechai hírül hozta Eszternek Hámán gonosz tervét, a szép zsidó asszony rágyújtott erre a bus nótára hogy asszonya:

Beh szeretnék a királlyal beszélni...

— Mikoron a házasságtörő asszonyt Jézus urunk elé hozták, a némbor ezt hajtogatta keservében:

*Bíró uram, bíró uram,
Nem szeretem én az uram...*

CYCLOPEDIA.

Aria = sok számár. — *Műtő* = vastuskó. — *Égbolt* = fa- és szénkereskedés. *Hímfy* = kanász. — *Gránátos* = ékszerész. — *Kankán* = tatárfőnök. — *Kenyér* = patikáros. — *Patagonia* = S. V. szülő hazája. — *Mező-Túr* = vakond. —

Ujvidék = zseb. — *Légrád* = legyezés. — *Lapónia* = Athenaeum. — *Veszprém* = handlé. — *Berzencze* = hengerkefe. — *Szombathely* = zsinagóga. — *Segesvár* = turnúr. — *Perlak* = ügyvédi iroda. — *Ujlak* = keztyű. — *Bálvány* = táncz. — *Sujtás, verőfény* = villámcsapás. — *Mulatság* = néger ivadék. — *Bordeaux* = spriczer.

EGYESÜLT ERŐVEL —

— valahogy csak kihuzták a megakadt szekeret.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutyi,
Magyar állam fizetyi«.

— Az új mundér rettenetesen emelte a réputációt; mert ha most elkajátom magamat hogy: *megett!* — akkor szalad a masinya, még ha másik ezuk szuszog is szembe vele.

— Kérdelem a pesti forgalmi tisztától: »Hány óra?« — Elővesz hirtelen egy sárga czédulát és feleli: »3 forint 50 krajczár.«

— Dorgálja az állomási felvigyázót a főnök ur, hogy mit mászkál annyi felé? Sistereg rá a Dani czimbora, hogy még ma ki se mozdult a »Legyes«-bül.

— Hanem szó ami szó: az a »Legyes«-csárda több lespektust érdemelne a direkciótul, mert tulajdonképen ez az igazi központi pályaház.

— Zsörmötölődik egy pasazsér, hogy már hideg az éj, mér nem füt a direkció? — »Füt az — mondok — csak-hogy nekünk.«

— Az első osztálybéli pasazsér: hogyes, a második kegyes, a harmadik vegyes.

— A pakkernek a fejibe gomba, a bendőjibe meg spongya vagyon.

— Forbercz, te rosz masinyista! Me—hett!!!

*

Szabad bemenet!

Arra a nótára megy hogy aszongya: Zavaros a Tisza vize nem tiszta.

Hogyha este bémegyek a faluba, —

Tárva nyitva a babánnak kapuja. . .

Vidám vagyok, szívembe az öröm száll: —

Látom, hogy »a távjelző szabadra áll!«

Szeretlöm egy tüzes barna menyecske,

De az ura csúnya öreg bakkecske.

Ha látom, hogy a korcsmába sántikál —

Tudom, hogy »a távjelző szabadra áll.«

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Hét országra szólló m. k. ész! Aszondom. El is ment mán a hire messze külső birodalmakba. Mán Bogárországba is tudgyák, mi az a m. k. eréll és tapéntat! Irt is a bogár királ mingván ű felséginek, a mi királunknak egy alázatos levelet, hogy aszongya, segíjen rajta, — mán mint a mi királunk, — és kűdgyön neki ennyihány vitéz m. k. rendőrt. Kűdött is ű felsége mingván, de csak egy szál m. k. rendőrt, meg is írta a levél mássába, hogy többet most nem kűdhet, mert itthol is nagy a szükség ránk.

Ekkora mán a mi böcsületünk tul a grániczon is! Van is mér. Mer ha csak a kezünkbe akad, me'mmar-kójuk mink a hunczut zshiványját, oszt ha ecczer me'ffok-tuk, nem kívánkozik a többet a mi kezünk közzé.

Most is elfoktuk a poszkiszlissel vetekedő szabadkai tolvajbandát. Tudom, hogy a nasszájuak ebből a dicsőségünkbul is ki akarnak firunczvangzigúnyi, oszt azt karatyolják, hogy nem mink foktuk el űket, ha' ja szegedi csöndér hagynad. Mán pedig mink cselekedtük meg! Mer most harmadéve, hogy ez a baj esött, oszt ott jártunk Szabadkán, csak mink sütöttük ki, hogy ezt a dógot nem hummi kapczabetyár mivelhette, hanem tanút czéhbeli tolvaj küethette el. Mer ha mink elfoktuk vóna a bűdössit, akkor űneki nem maradt vóna semmi. Nekünk nem is kő, mer mán rettentő sok a dicsőségünk. Osztán oan bűvibe vagyunk ezeknek az országos tolvajoknak, ho'mmeg se jérezzük, ha vagy három párt másnak engedünk oda.

Meg csak nem silbakúhatunk ott Szabadkán 3 esztendejig a végett az ennyihány rongyos végett, mi-kor itthol annyi a dolog, hogy meghalni se írünk rá. Most is a tótokat kell lefülenyi, ne menjenek ki Ame-rika várassába, mer a ki oda mén, a'mmind hunczut sik-

kasztó. Mömmög arra kő ügyeni, hogy a dinamétot el ne kapkodgyák, mint a hogy Pozsonyba cselekedték. Mer hallottuk, hogy vannak hunczutok, a kik az egész orszá-got föl akargyák vettetnyi. Meg szömvvel kő tartanyi, hogy ezök a jószivesök lúvá ne tegyék a közönséget. Ki jis adtuk ellenük a tilalom parancsolatot, ho'csak úgy engedjük mög nekik a rëndözködést, ha jót állanak, hogy a plogrányt se szél, se jeső nem foggya háborgatnyi.

De hát hijába oktassuk mink a na'sszáju ténsura-kot, nem akargyák elbinnyi. Persze, mer hogy nekik oan nincs, a más dicsőségít szeretnék lenyirbányi, mer mivel hogy űk, ahogy a lepörtomba is bele jirtam »mosojgó független érzélemmel tekintélyeznek« — ugy ám!

De jakad még embörségös embör, a ki a mi böcsü-letünkér is kardoskodik. A hétön is egy kűbányai czibil izrálita uraság még az ujságba is kütötte, ho'csak a mi eréllünknek és tapéntatunknak köszönheti, hogy me'kke-rült a tizenkét hizója, mer hogy csakugyan mink nyo-moztuk erével. Gondulom, mennyire ette a míreg aztat a férges nasszájuakat, hogy ezt ki muszáj vót nekik tön-yeni az ujsággyukba. De nekünk jól esött ám — mintha csak annak a megkerüt sörtvélyes disznóknak a hájával kentek vóna bennünköt.

De azér azok a fűstötlen nyelvü kocza hóhérok még se tunnak elülni. Mit fognak ránk megest! Hadd mondom el a magam szelid szavajival:

Hát a Málé Mátyás komerádom, a hogy gyünne baza Budáru, a hun a dinczflájos naptját tőtötte, bizony ho'nnem vót egészen tiszta; megállit két czibilt, hogy aszongya, no most rögvést mönjenek vele a rendőrsighöl. A czibilek előbb megijedtek, azután meg lezonéroznyi kezdtek, hogy aszongyák, űk így meg amúgy ezek meg amazok. Nem bántotta tovább űket a Mátyás, halom nagyot röhintett, hogy aszongya csak tréfányi akart a czibil urakval. En ott a posztomon gondútam magamba, ugyan hun önthetett így föl a komám? De nem szoltam semmit, még akkor se, mikor a czibilékkel összegaba-jodott, mer mondok, a részeg ember elől az ur is kitér. Amint hévatalos állással összefért, biz én még el is mosolodtam, mer czifra dolog volt ám az nagyon. De hát a nasszájuak mingván na'ssört kalapátak belüle. Pedig ugy löhet, hogy a Mátyás csak azér szólitotta föl a czibileket, menjenek vele a rendőrséghöl, mer a maga embörségibül nem tanált vóna oda, oszt szerette vóna, ha nem mindig ű a czibilt, de ecczer a czibil űtet kisérgey, ami csak igazság.

Mán látom, hogy a hicskatokba is van büsz-keség. Csonka Bálint meg a Maczurka Gyurka szabadkai betöröket furta a lelkijösmert, hogy űket egy csöndér hagynad foggya el. Pedig e csak kevés embör az ű nagy dógukhol kipest. Azér hát jobban meggondúták a sorát oszt ott hatták a faképnél; meg is izenték neki, hogy foggyon magának csirkebetyárokat, ne fájjon a foga ilyen kitanút poszkiszlizsekre.

No vín világtalan, kend is csak ért a szó-bul, ha jaszondom kennek: bébotorkáljon abba a likba, m. m. r. m. l.!

Sic itur.

Hej Csemegi, Csemegi —
Fabinyit nem rettegi.
Fölveszi forpászra,
Reá szavaz Kaasra.

Typographiai pályakérdés.

Ila Kaas Ivor szedő volna, a szekrényében pedig több nem volna ennél a 18 betűnél, hogyan rakná őket egymás mellé?

Igy-e, hogy:

APP_oIONYI

vagy így:

AP_oPOLONYI?

(Jutalma: egy zsák *krumpli* a Steiger terméséből. Határidő: 1893.)

Irodalom és Zene.

„Kossuth Lajos azt izente.“ Hazafias népdal. Kézalatti játékra alkalmazta a belvárosi névtelen párt.

„Török világ Magyarországon.“ A vendég törökök fogadtatására készült memorandum 3 kötetben. Szerkesztették: *Török János* főkapitány, *Török József* gyógyszerész és *Török Aurél* anthropolog. — I. kötet: a betörökről, II. kötet a nyavalyatörökről, III. kötet Savoyai Jenőtől Zichy Jenőig terjedő koponya-ipar és hazai élesztő*)-gyárakról szól.

*) Talán csak éljenzetető.

A szerk.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Egy másik szalonikii férj levele feleségeihez.

Kedves asszonykám!

Magyarország fővárosába érkezve, első széttekintésre megleptek bennünket a tiszta utcák, a milyenekkel talán még Sztambul sem dicsekedhetik. Őszintén mondhatom, hogy Szaloniki után a legtisztább városnak eddig Budapestet ismerem. Különösen otthoniasan éreztem magamat a Terézvárosban, melynek ámbrától illatos szűk utcáin olykor a hazai édes hangok megcsendülését is hallani véltem. Még az orrok is oly ismerősen görbültek itt, mint arra a mi vidékünk felé.

Ami a város lakosságát illeti, a magyarok kávéházban laknak, ámbar eljárnak haza is ebéd és vacsora táján. A kávéházban limonádét isznak a mokka mellé, de a cukrot mind a kávéba teszik. A limonádéért fizetni sem kell, a felszolgáló pinczér legalább arról biztosít bennünket, hogy ezt az opál folyadékot ingyen élvezhetjük, a míg Budapesten leszünk. És maradunk is itt örömet! Csak látnátok azt a vendégszerető népet, mely már az indóházban tárt karokkal rohant felénk. — *Podjászsa!* — *Gepäcke!* kiabáltak, ami az ő nyelvükön »csok jásá«-t jelent. A fogadtatásra nagyrészt piros, számozott fezt öltöttek derék testvéreink és kimondhatatlan szolgálatkészséggel rántottak le lábainkról, hogy uti málháinkat átvegyék. E piros fezes magyarok különben egész keleti jellegűek; pláne mikor *baksíról* volt szó, egész törökösen viselték magukat. Mégis csak testvéreink közt vagyunk!

Ami az utczeni szokásokat illeti, itt a nők (sajna, mind!) fátyolozottan járnak, és sokan a ruhájukat felül meglehetősen alul, és alul meglehetősen felül viselik,

pedig sár sincsen mindig az utczákon. Meglepett az is, hogy annyi Medsidie-rendjelet látok csillogni a magyar fővárosban. Azt hiszem, hogy ez itt szokás; de vezetőm megmagyarázta, hogy ezek mind ama magyar turisták voltak, kik egy keleti kirándulás alkalmával Sztambulban a szultán ő felsége felséges lakomájában részt vettek: ezért kapták a Medsidiét. (Sztrájkolnak még a szakácsok?) Mi itt, sajnálatunkra, nem kaptunk még rendjelet, de egy bennünket kalauzoló derék gróf, ki Eljeházynak mutatkozott be, kilátásba helyezte azt számunkra egy-egy ércz-szobor ráadásával, ha néhány kilogramm hazai gyártmányú igazi hamisított kávéért vásárlunk.

A társadalmi életről csak annyit, hogy itt a nyilvánvaló többnejűséget tiltja a Korán, tehát az egyen felüli házasságok balkézre köttetnek a nyilvánosság kizárásával; — némely embernek igen sok balkeze van — míg ellenben a nőknél a több-férj-tartás még a magasabb körökben is előfordul. Derék grófunktól nyertünk erre nézve bővebb felvilágosítást, ki elvitt bennünket a nagy bajadér-hárembe is, hol bűvös fantázia-táncokban gyönyörködtettük bűnös szemünket.

Látjátok ezekből, hogy hü voltam hozzátok eddig és maradok is mind a sirig

szerelmes férjetek
ALI MUSZLI SULIGULI.

U. i. Innen a spaai szépségversenyre utazunk a magyar gróffal és az ő báró barátjával, a kik, ha nem szakbírók is már, de jeles szakbírák arra nézve, hogy félelmes concurrentiát csináljanak a fő eunuch kizlár aga ő kegyelmességének.

A. M. S.

Utczai jelenet.

P—nyi. Nesze vissza a »főtt krumpli« —
Megbuktál, ez fait accompli!

A népszínházban most szeltevette darabot adnak.
Kellemes változatosság a sok szedett-vedett darab után.

*

— Mi ujság történt a héten? — Ó kérem, sok minden jó: — Krecsányi ment deficzittel, — hová jött oly erős hittel: — de áll renoválva szépen — pazar, fényes, új diszében — a Nemzeti Casino!

Z. J. monológja.

Steiger volt már egy izben budapest-belvárosi képviselő.
Ezzel a takaréki sták beérhetnek. Éljen a haza!

A „Budapesti Pókás Hírlap“ tárczájából.

— Sept. 26. —

»Uram kezét mindeddig szorosan tartottam, most el kellett bocsátanom, hogy ruhámat mindkét kezemmel oly magasra emeljem, a mint a szárközépig érő homok kívánta s a fellegekben uszkáló hold diszkrét világa megengedte.«

(Ejnye, aki 50,000 előfizetőnője van!)

Ottília.

*

Cégfelirat.

— Balassa-utczában (VIII. ker.) —

P. György első magy. oldalfegyverművész alapítottat 1864.

Panoptikus. Persze, hogy ilyet csak nálunk gyakorol a hazai sajtó nagy része, s élén több u. n. telivér demokrata lap. »A mi főuraink«;

»X. grófnak főuri hajlamai.« Hát akinek főura, hódoljon meg neki! Mi egyet sem ismerünk el főurunknak közülök. Részint boszantó ez a causzás, részint neveléses, amikor látunk néha egy-egy alantás főurat, aki ágas koronájára ellenzöt varrva, sanyaru diurnistaságban tengődik. Az igazi demokrata előtt minden férfi ur;

főura csak a király. Az igazi demokrata tiszteli különben a grófort, bárót is, ha arra való. Rangját nem tekinti akadálnak. — H. A. Egy részét a »Muszáj« naptárba szorítjuk. — Anonymus. Jók. — K. K. Nem különben. — Sznts. Az olyan intimus kérdés alá az ember oda szokta jegyezni a nevét. De bár vétett is a »Nem illik!« ellen: mégis válaszolunk. Válaszunk pedig az, hogy amit kérdez, szerkesztői titok. — P. D. Szent ígéretet vettünk, hogy még ez őszön lesz tüveg mögött. A másik első sütetének élvezéséhez nagy tüzzel készülődnek a hozzáértő szaknémberek. Idv! — Jszbrny. Az ismétlés a szerkesztői változás idején történt. Egyébkint S. nem kéri az atyafiságot. — Z. S. Praestantissime! — Szusz. Gyenge. — M. I. Kérjük az utca és házzám megnevezésével még egyszer beküldeni. A többiből néhányat. — Histrlo. Vig és művelt elmére mutat. Folytassa. — B. S. Az egyiket a »Muszáj« naptárban közöljük. — T. R. Örvendünk az elégtételnek. — Implacable. »Azt mondá a Kaas-lakomán Eötvös Károly — írja ön — hogy őt (E. K.-t) még az apró és nagy kérdésekben való rokonérzet sem köti hozzá, mert — ugy mond — »életmódunk, foglalkozásunk gyakran messze távolított el egymástól bennünket!« Amibe ön így szeretett volna közbe szólni: »Hogy ne távolította volna el őket egymástól a különböző foglalkozás? — hiszen míg az egyik a zsidókat pörkölte volna ki az országból, az alatt a másik Eszláron védelmezte őket.« Ne legyen kérelhetetlen! Nem csupán az égő fájdalom, de az öröm tüze is megtisztítja az embert. A szerencse antipathiákat nevel. (L. St. Gyulát.) A boldogság sympathiákat szerez. (L. K. Ivort.) A szerencsés ember dölyfös és krumplival tartja dolgozó társait; a boldog ember pálmaággal jár és megsegíti embertársait. Éljen Kaas Ivor! — Cato. Kirakomá-nyoztatik. — Hekuba. Mi önnök a »B. J.« — W. Á. Mély megilletődéssel olvastuk. Levél megy. — Lsncz. Talán a »Muszáj« naptárban. — Gy. Zs. Az ipse voltaképp hochstaplernek született. Előkelő állása és nagy vagyona akadályozták talentóának kifejlődését. — Avasi. Nem értünk egyet önnel. M. Ernőt nem a kormányimádó popperkodás, nem a zsidó ellen támadó zsidó, hanem régi és erős politikai atyafiság terelte Kaas táborába. — Pgný. Egyet. — Sirocco. Bele ütöknék Vendelünkbe, ezt pedig szegényt mindenképp tartani óhajtuk. — F. L. A java már megjelent egyik naptárunkban. Kettő-három az ujakból közölhető. — G. d. Ez egyszer nem szolgált a múzsa. — Sz. I. Előlegezzük a közlést.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Süketeknek.

Egy személy, ki egyszerű szer által 23 évi süketég- és fülzúgásától meggyógyult, készségesen küldi annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen. Czim: Nicholson, Wien, IX., 1Kolingasse 4.

122